

Zde je opravdu dům Boží a brána do nebe

Když jezuité koncem 17. století rozvinuli evangelizační činnost v Bolívii v takzvaných redukcích, kromě jiného dávali důraz na evangelizaci prostřednictvím hudby, divadla a staveb nádherných chrámů. To vše za aktivní spoluúčasti obyvatel, kteří se tak spoluúčastnili na misijním díle.

Zdejší obyvatelé byli oslněni tím co kněží nabízeli. Tyto kostely mají na průčelí nápis převzatý z knihy Genézis : „Není tu nic menšího než dům Boží a brána do nebes.“ (Gen 28,17)

Skutečně to byla skvostná místa, obrovská, prosvětlená a zejména plná radosti. Vyjadřují svoji podstatu – jsou Božím domem, kde chce milosrdný Bůh Otec shromáždit své děti.

Bohoslužby pod mangovníkem

Tak jako před mnoha lety přišli do východní části Bolívie jezuité, podobně přišli před dvanácti lety do města Santa Cruz misionáři ze Společnosti Božího Slova. Santa Cruz se nachází ve východní tropické části Bolívie a odhaduje se, že má asi dva miliony obyvatel. Město stále roste a rozšiřuje se rozlohou i počtem obyvatel, proto je potřebné pastoračně se postarat o nově vznikající okrajové části. Místní arcibiskup kardinál Julio Terrazas Sandoval požádal verbisty, aby převzali pastorační péči o jednu z těchto okrajových částí města. Tehdy tam nebylo nic – ani kaplička, ani pozemky, kde by se mohlo začít. Oblast jenom občas navštěvoval kněz ze vzdálené farnosti.

Moji spolubratři verbisté nejdříve bydleli v malém pronajatém domečku, odkud uskutečňovali své misijní návštěvy a povzbuzovali lidi. První svaté mše sloužili v domech nebo školách a dokonce i svátost biřmování udělovali pod košatými mangovníky. Ovšem zpočátku nepřicházelo mnoho lidí. Později se podařilo postavit choza – přístřešek pokrytý palmovými listy, který je dodnes pro nás „farním chrámem“. Dnes už však nestačí, protože při nedělních bohoslužbách je přeplněný a mnozí zůstávají ve stínu stromů, aby se tak ochránili před silným tropickým sluncem. Lidé si ale zaslouží, aby po tolika letech měli svůj vlastní farní kostel. Proto jsme se rozhodli pro stavbu centrálního farního kostela.

Naše farnost má přibližně deset tisíc obyvatel. Máme čtyři komunity a tři filiálky. Farnost je zasvěcená svatému Juanovi Diegovi, kterému se zjevila Panna Maria v mexickém Guadalupe na hoře Tepeyac. Každou neděli sloužíme šest mší svatých. Více než 50 mladých každoročně přijme svátost biřmování a kolem šedesáti dětí první svaté přijímání. Ve farnosti je aktivních několik mládežnických a modlitebních skupin, biblická skupina a řeholní sestry poskytují zdravotní a sociální péči. Ve farnosti působíme 4 kněží, ale i řeholní sestry a mnoho katechetů, animátorů a učitelů náboženství

Půjdeme do domu Pánova

Se stavbou kostela jsme mohli začít i díky mnoha dobrodincům z Evropy, zejména ze Slovenska. Samozřejmě, snažíme se, aby svojí troškou přispěli i místní, proto organizujeme různé aktivity. Pochopitelně místní finanční zdroje nejsou dostatečné pro ekonomické podmínky země. Šest z deseti obyvatel žije na hranici chudoby, čtyři z nich v extrémní chudobě, Kromě toho jsme dosavadní finance již proinvestovali. Před začátkem období dešťů bychom chtěli dokončit další etapu stavby, a to dostat celou konstrukci pod střechu.

Věříme, že Bůh nám v tomto díle pomáhá i prostřednictvím mnoha lidí. Toužíme, abychom společně s věřícími naší farnosti mohli jednoho dne s radostí zazpívat: „Zaradoval jsem se, když mi řekli: Půjdeme do Hospodinova domu!“ (Ž 122, 1), do opravdového „domu Božího a brány do: nebe“.

Při této příležitosti vás prosím o vaši pomoc při realizaci tohoto projektu modlitbou, obětí nebo finanční pomoc. Bůh žehná celé Církvi a dává jí sílu, aby ho následovala na cestě a je naší věrnou oporou, což si velice uvědomuji a zakouším ve své misii.

P. Darius Čarš SVD